

der nu indføres hertil i røget Tilstand, er Saft og alt uvedkommende Tilbehør ganske strøget af, og Fisken kommer ind som Netto-vare. Naar den kommer i saltet Tilstand, vil der altid være en Del Brutto med. Se vi hen til, hvorledes Loven i andre Retninger behandler Produkter, der indføres, se vi større og større Told, jo mere Produktet fremtræder i forædlet Skikkelse. I Jernindustrien ser man, at det Raamateriale, der kommer tolfrit ind helt raat, svarer en ringe Toldsats, naar der er et Hul igennem, og en endnu højere Toldsats, hvis der er slaaet Nitter gennem to Plader, saa Hullet er fyldt ud. Jo mere Forarbejdelse, jo større Told. Men her har man samme Told for det, der er Raaproduct for Røgmanden, for den saltede Laks som for den færdigrøgede Laks. Det forekommer mig at være urimeligt, og jeg tvivler ikke om, at naar den højtærede Minister er gjort opmærksom derpaa og vil kunne faa det bekræftet af vore Toldbetjente i Frihavnen og for af øvrigt alle, der kende til det, vil det ogsaa nok blive endelig rettet, og saa gaa vi lysere og bedre Tider i Møde for saa vidt.

Jeg skal ikke udtale mig vidtløftigt om andre Positioner. Det staar mig ganske klart, at naar jeg har forberedt mig til at holde et stort Foredrag om Frugtoldens Afskyelighed, kunde jeg ganske spare mig dette. Efter de Ord, der ere faldne mod Frugtoldens Forhøjelse fra alle Sider her i Salen, tror jeg, det er ganske klart, at selv om man for 10 Aar siden med nogen rimelig Ret kunde sige, at Frugt var Luksus, som kunde taale en større Told, kan man nu, da Frugt mere og mere er gaaet over til at blive et almindelig nyt Fødemiddel, der i Sundhedshenseende anbefales ikke blot af alle Læger, men af alle, der have Forstand derpaa, sige, at hvis vi nu skærpede Frugtolden saa stærkt og haardt, som der her er foreslaaet, vilde vi begaa en fuldstændig Uhyrlighed, og det tror jeg, hverken dette Ting eller denne Regering vil gøre for Frugts Vedkommende — ellers har jeg den mistænkt i mange andre Retninger.

Jeg føler mig ogsaa ganske overbevist om, at baade Ostetold og Humletold forsvinde, og jeg er lige saa vis paa, at naar der er nogle af de Herrer Agrarer, som have været villige til at lade Cikoretolden falde med, saa forsvinder den ogsaa, og saa skulle vi lede efter, om vi kunne finde nogen skjult Landbrugsbeskyttelse. Jeg mener, det er rigtigt, lad os pege dem ud

og blive fri for dem alle. Jo færre Onder, desto mere Plads til vore Goder.

Medens jeg har Ordet, vilde jeg sige nogle Ord om Loven om Arveafgift. I Fjor var jeg Medforslagstiller af et Lovforslag om forhøjet Arveafgift, og jeg mener, det er en god Vej at faa Kompensation paa. Jeg mener, dette er et Lovforslag, der er udarbejdet med megen Dygtighed og Omsigt, men paa et Punkt har den højtærede Minister været for forsigtig, og paa et andet har han, om jeg saa maa sige, været for haardhændet, lidt for haardhændet eller meget, maaske. Det Tilfælde, hvor Finansministeren har været for haardhændet, er, hvor der forlanges Arveafgift paa de Steder, hvor intet Skifte finder Sted. Naar en Mand mister sin Kone eller Konen sin Mand, og der saa skal svares Arveafgift af alt det, som netop ikke skiftes, er det en saa stor Selvmodsigelse, at det af de vedkommende vil føles som en saa stor Uret og Byrde, at jeg ikke tror, det vil kunne gennemføres i dette Ting, og jeg er vis paa, at det heller ikke bør gennemføres her. Man maa huske paa, at naar der ikke skiftes, falder der ingen Penge, der er intet at betale med. Naar Enken har betalt Mandens Begravelse, har hun maaske ikke en Øre i Huset, selv om hun sidder saaledes, at hun kunde fortsætte Bedriften. Hvor skal hun tage Pengene fra efter de haarde Betalingsvilkaar, her stilles? Hvorledes skal det staa hende klart, at hun nu skal betale Afgift af sine egne Børns Fædrener-arv, den, som det er betroet hende at sidde og forvalte for Resten af sin Livstid, saa længe hun forbliver ugift? Jeg tror, det er en Uret. Det har været et Anfald af Skatteragemani, der har været over Koncipisterne, naar de have kunnet gaa til noget saadant. Jeg har aldrig set noget lignende før. (*Finansministeren*: De have det i England!) Jeg har aldrig set det i England, og jeg har aldrig drukket et Glas Portvin i Portugal, for jeg har aldrig været der.

Saa er der et andet Sted, hvor den højtærede Minister har været for lempelig. Det er der, hvor hans Hjerte er, baade af Følelse og maaske navnlig af Forstand; den højtærede Minister vil jo ikke have sin Følelse og sin Etik med paa Toldlovsforlaget. Det angaar Bøndernes Skifte. Det er rigtigt, naar Finansministeren siger, at Bønderne i Danmark næsten have erhvervet Hævd paa at blive fri for at betale Arveafgift. Gaa rundt til alle Landets